

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 30.4.2019
COM(2019) 207 final

ANNEX

ZAŁĄCZNIK

do

wniosku dotyczącego decyzji Rady

**w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej w ramach
Komitetu ds. Współpracy powołanego na mocy Umowy w sprawie współpracy i unii
celnej między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką San Marino
w odniesieniu do przepisów mających zastosowanie do produkcji ekologicznej
i znakowania produktów ekologicznych oraz w odniesieniu do ustaleń dotyczących
przywozu produktów ekologicznych**

ZAŁĄCZNIK

Projekt

DECYZJA KOMITETU DS. WSPÓŁPRACY UE-SAN MARINO NR .../2018

z dnia XX YY 2018 r.

w sprawie przepisów mających zastosowanie do produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych oraz ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych, przyjętych na mocy Umowy w sprawie współpracy i unii celnej między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką San Marino

KOMITET DS. WSPÓŁPRACY UE-SAN MARINO,

uwzględniając Umowę w sprawie współpracy i unii celnej między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką San Marino¹, w szczególności jej art. 7 ust. 2, art. 8 ust. 3 lit. c) oraz art. 23 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 6 ust. 4 Umowy w sprawie współpracy i unii celnej między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką San Marino („Umowa”) przewiduje, że w przypadkach gdy jest to konieczne do należytego funkcjonowania Umowy, Republika San Marino zobowiązuje się do przyjęcia w obszarze wymiany handlowej produktami rolnymi przepisów prawa Unii w zakresie jakości.
- (2) Zgodnie z art. 7 ust. 1 tiret piąte Umowy Republika San Marino zobowiązana jest stosować, w odniesieniu do państw niebędących członkami Unii („państwa trzecie”) i w przypadkach gdy jest to konieczne do należytego funkcjonowania Umowy, przepisy prawa Unii w zakresie jakości.
- (3) Aby uniknąć przeszkód w swobodnym obrocie towarów i zagwarantować należyte funkcjonowanie unii celnej ustanowionej na mocy Umowy, konieczne jest doprecyzowanie przepisów prawa Unii w zakresie jakości mających zastosowanie do produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych.
- (4) Aby zapewnić przestrzeganie prawa Unii w zakresie przywozu produktów ekologicznych z państw trzecich do Republiki San Marino, konieczne jest przyjęcie stosownych ustaleń, którymi kierować się mają władze krajowe Republiki San Marino.
- (5) Aby zapewnić przestrzeganie prawa Unii w zakresie produktów ekologicznych przygotowanych lub wytworzonych w Republice San Marino, należy przyjąć stosowne ustalenia.
- (6) Należy również wprowadzić procedurę obowiązującą w sytuacji, gdy Unia przyjmie nowe przepisy prawne dotyczące produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych, mające wpływ na odniesienia do przepisów i ustaleń w niniejszej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

¹ Dz.U. L 84 z 28.3.2002, s. 43.

Artykuł 1

Przepisy prawa Unii mające zastosowanie do produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych wymieniono w załączniku A.

Artykuł 2

Ustalenia konieczne dla zapewnienia przestrzegania przepisów prawa Unii, o których mowa w art. 1, dotyczących przywozu produktów ekologicznych z państw trzecich do Republiki San Marino, podano w załączniku B.

Artykuł 3

Ustalenia konieczne dla zapewnienia przestrzegania przepisów prawa Unii, o których mowa w art. 1, dotyczących produktów ekologicznych przygotowanych lub wytworzonych w Republice San Marino, przedstawiono w załączniku C.

Artykuł 4

Służby Komisji Europejskiej i władze Republiki San Marino uzgadniają zmiany do załączników A, B i C, a także inne praktyczne ustalenia konieczne do stosowania przepisów prawa podanych we wspomnianych załącznikach.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli, dnia XX YYY 2018 r.

*W imieniu Komitetu Współpracy
Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK A
WYKAZ PRZEPISÓW MAJĄCYCH ZASTOSOWANIE DO PRODUKCJI
EKOLOGICZNEJ I ZNAKOWANIA PRODUKTÓW EKOLOGICZNYCH

Rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 (Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1), zmienione:

- rozporządzeniem Rady (WE) nr 967/2008 z dnia 29 września 2008 r. (Dz.U. L 264 z 3.10.2008, s. 1),
- rozporządzeniem Rady (UE) nr 517/2013 z dnia 13 maja 2013 r. (Dz.U. L 158 z 10.6.2013, s. 1).

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 889/2008 z dnia 5 września 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych w odniesieniu do produkcji ekologicznej, znakowania i kontroli (Dz.U. L 250 z 18.9.2008, s. 1), zmienione:

- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1254/2008 z dnia 15 grudnia 2008 r. (Dz.U. L 337 z 16.12.2008, s. 80),
- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 710/2009 z dnia 5 sierpnia 2009 r. (Dz.U. L 204 z 6.8.2009, s. 15),
- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 271/2010 z dnia 24 marca 2010 r. (Dz.U. L 84 z 31.3.2010, s. 19),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 344/2011 z dnia 8 kwietnia 2011 r. (Dz.U. L 96 z 9.4.2011, s. 15),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 426/2011 z dnia 2 maja 2011 r. (Dz.U. L 113 z 3.5.2011, s. 1),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 126/2012 z dnia 14 lutego 2012 r. (Dz.U. L 41 z 15.2.2012, s. 5),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 203/2012 z dnia 8 marca 2012 r. (Dz.U. L 71 z 9.3.2012, s. 42),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 505/2012 z dnia 14 czerwca 2012 r. (Dz.U. L 154 z 15.6.2012, s. 12),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 392/2013 z dnia 29 kwietnia 2013 r. (Dz.U. L 118 z 30.4.2013, s. 5),
- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 519/2013 z dnia 21 lutego 2013 r. (Dz.U. L 158 z 10.6.2013, s. 74),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1030/2013 z dnia 24 października 2013 r. (Dz.U. L 283 z 25.10.2013, s. 15),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1364/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. (Dz.U. L 343 z 19.12.2013, s. 29),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 354/2014 z dnia 8 kwietnia 2014 r. (Dz.U. L 106 z 9.4.2014, s. 7),

- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 836/2014 z dnia 31 lipca 2014 r. (Dz.U. L 230 z 1.8.2014, s. 10),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1358/2014 z dnia 18 grudnia 2014 r. (Dz.U. L 365 z 19.12.2014, s. 97),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/673 z dnia 29 kwietnia 2016 r. (Dz.U. L 116 z 30.4.2016, s. 8),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/1842 z dnia 14 października 2016 r. (Dz.U. L 282 z 19.10.2016, s. 19),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/838 z dnia 17 maja 2017 r. (Dz.U. L 125 z 18.5.2017, s. 5),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/2273 z dnia 8 grudnia 2017 r. (Dz.U. L 326 z 9.12.2017, s. 42).

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1235/2008 z dnia 8 grudnia 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w odniesieniu do ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych z krajów trzecich (Dz.U. L 334 z 12.12.2008, s. 25), zmienione:

- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 537/2009 z dnia 19 czerwca 2009 r. (Dz.U. L 159 z 20.6.2009, s. 6),
- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 471/2010 z dnia 31 maja 2010 r. (Dz.U. L 134 z 1.6.2010, s. 1),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 590/2011 z dnia 20 czerwca 2011 r. (Dz.U. L 161 z 21.6.2011, s. 9),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1084/2011 z dnia 27 października 2011 r. (Dz.U. L 281 z 28.10.2011, s. 3),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1267/2011 z dnia 6 grudnia 2011 r. (Dz.U. L 324 z 7.12.2011, s. 9),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 126/2012 z dnia 14 lutego 2012 r. (Dz.U. L 41 z 15.2.2012, s. 5),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 508/2012 z dnia 20 czerwca 2012 r. (Dz.U. L 162 z 21.6.2012, s. 1),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 751/2012 z dnia 16 sierpnia 2012 r. (Dz.U. L 222 z 18.8.2012, s. 5),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 125/2013 z dnia 13 lutego 2013 r. (Dz.U. L 43 z 14.2.2013, s. 1),
- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 519/2013 z dnia 21 lutego 2013 r. (Dz.U. L 158 z 10.6.2013, s. 74),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 567/2013 z dnia 18 czerwca 2013 r. (Dz.U. L 167 z 19.6.2013, s. 30),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 586/2013 z dnia 20 czerwca 2013 r. (Dz.U. L 169 z 21.6.2013, s. 51),

- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 355/2014 z dnia 8 kwietnia 2014 r. (Dz.U. L 106 z 9.4.2014, s. 15),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 442/2014 z dnia 30 kwietnia 2014 r. (Dz.U. L 130 z 1.5.2014, s. 39),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 644/2014 z dnia 16 czerwca 2014 r. (Dz.U. L 177 z 17.6.2014, s. 42),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 829/2014 z dnia 30 lipca 2014 r. (Dz.U. L 228 z 31.7.2014, s. 9),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1287/2014 z dnia 28 listopada 2014 r. (Dz.U. L 348 z 4.12.2014, s. 1),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/131 z dnia 26 stycznia 2015 r. (Dz.U. L 23 z 29.1.2015, s. 1),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/931 z dnia 17 czerwca 2015 r. (Dz.U. L 151 z 18.6.2015, s. 1),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/1980 z dnia 4 listopada 2015 r. (Dz.U. L 289 z 5.11.2015, s. 6),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/2345 z dnia 15 grudnia 2015 r. (Dz.U. L 330 z 16.12.2015, s. 29),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/459 z dnia 18 marca 2016 r. (Dz.U. L 80 z 31.3.2016, s. 14),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/910 z dnia 9 czerwca 2016 r. (Dz.U. L 153 z 10.6.2016, s. 23),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/1330 z dnia 2 sierpnia 2016 r. (Dz.U. L 210 z 4.8.2016, s. 43),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/1842 z dnia 14 października 2016 r. (Dz.U. L 282 z 19.10.2016, s. 19),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/2259 z dnia 15 grudnia 2016 r. (Dz.U. L 342 z 16.12.2016, s. 4),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/872 z dnia 22 maja 2017 r. (Dz.U. L 134 z 23.5.2017, s. 6),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/1473 z dnia 14 sierpnia 2017 r. (Dz.U. L 210 z 15.8.2017, s. 4),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/1862 z dnia 16 października 2017 r. (Dz.U. L 266 z 17.10.2017, s. 1),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/2329 z dnia 14 grudnia 2017 r. (Dz.U. L 333 z 15.12.2017, s. 29),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2018/949 z dnia 3 lipca 2018 r. (Dz.U. L 167 z 4.7.2018, s. 3),

poprawione:

Dz.U. L 28 z 4.2.2015, s. 48 (1287/2014),

Dz.U. L 241 z 17.9.2015, s. 51 (2015/131).

ZAŁĄCZNIK B
USTALENIA, O KTÓRYCH MOWA W ART. 2

1. Do produktów ekologicznych przywożonych do Republiki San Marino z państw trzecich dołącza się świadectwo kontroli, o którym mowa w art. 33 ust. 1 lit. d) akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 834/2007.
2. Republika San Marino korzysta ze zintegrowanego skomputeryzowanego systemu weterynaryjnego (system TRACES) ustanowionego decyzją Komisji 2003/24/WE² do obsługi elektronicznych świadectw kontroli w przypadku przywozu produktów ekologicznych z państw trzecich.
3. Do celów art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1235/2008, w odniesieniu do przywozu produktów ekologicznych z państw trzecich do Republiki San Marino, weryfikacją i zatwierdzaniem świadectw kontroli przy użyciu systemu TRACES zajmują się w imieniu Republiki San Marino urzędy celne wymienione w załączniku II do decyzji zbiorczej nr 1/2010³.
4. Do celów art. 16 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1235/2008 Republika San Marino może zostać wyznaczona do działania w charakterze współsprawozdawcy. Republika San Marino może zgodzić się na przyjęcie tego zadania według własnego uznania.

² Decyzja Komisji 2003/24/WE z dnia 30 grudnia 2002 r. dotycząca opracowania zintegrowanego skomputeryzowanego systemu weterynaryjnego (Dz.U. L 8 z 14.1.2003, s. 44).

³ Decyzja zbiorcza nr 1/2010 Komitetu ds. Współpracy UE – San Marino z dnia 29 marca 2010 r. ustanawiająca różne środki wykonawcze do Umowy w sprawie współpracy i unii celnej między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką San Marino (Dz.U. L 156 z 23.6.2010, s. 13).

ZAŁĄCZNIK C
USTALENIA, O KTÓRYCH MOWA W ART. 3

1. W odnośnych artykułach rozporządzeń wymienionych w załączniku A pojęcie „państwo członkowskie” lub „państwa członkowskie” należy rozumieć jako obejmujące Republikę San Marino.
2. W przypadku gdy odnośne artykuły rozporządzeń wymienionych w załączniku A stanowią, że państwo członkowskie musi podjąć decyzję albo przekazać komunikat lub powiadomienie, za podjęcie takiej decyzji albo przekazanie takiego komunikatu lub powiadomienia odpowiadają władze Republiki San Marino. Władze Republiki San Marino uwzględniają opinie komitetów naukowych Unii i podejmują decyzje na podstawie orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej i przepisów postępowania administracyjnego przyjętych przez Komisję Europejską.